

NHỊ VỊ ANH HÀO LÀNG VÕ TÂN KHÁNH BÀ TRÀ ĐẢ TỬ TAM HỔ Ở RỪNG CẦY BÈ

HỒ VĂN TUỜNG¹ (sưu tầm)

Sách "Tự học võ thuật Tân Khánh" của tác giả Hoài Phong, xuất bản năm 1971 tại Gia Định có ghi lại câu chuyện...

...Ông Võ Văn Ất và ông Võ Văn Giá là hai bậc đại tiền bối của Làng Võ "Tân Khánh Bà Trà", từng nổi tiếng với câu tục ngữ "Cọp Bầu Lồng, Võ Tòng Tân Khánh" sau khi hai ông hạ được con hổ to ở miệt Bầu Lồng (nay thuộc thị xã Bến Cát, Bình Dương).

Người làng Tân Khánh kể rằng ông Giá đã học lóm các miếng võ của hổ và đã thử nghề với loài thú dữ này, gây ra sự hiềm khích giữa hi63 và ông Giá nên hổ thỉnh thoảng về làng Tân Khánh tìm ông Giá. Để chấm dứt tình trạng này, ông Giá đã cúng đầu heo cho hổ để giảng hòa.

Kể từ ngày ông Giá cúng đầu heo ước hẹn với cọp giải mối hiềm khích giữa ông và chúng, đồng bào vùng Tân Khánh đêm đêm không còn nghe tiếng cọp "béo" hoặc không thấy dấu chân cọp rình rập quanh làng như trước nữa. Dầu vậy, dường như chúng cũng kiêng nể không dám chọc giận ông Giá để được sống yên thân. Bất một thời gian độ vài năm thì đột nhiên một hôm có tiếng chiêng, tiếng mõ, la làng nổi dậy.

Ông Gia đang nằm nghỉ trưa thì có người hơi hải từ rừng Cầy Bè (nay là khu vực phường An Phú, thành phố Thuận An, tỉnh Bình Dương) chạy về báo: "Ông Giá mau dậy đi tiếp ông Ất bị cọp vây trong rừng kia cà".

Ông Giá lạ làng chỏi dậy, ngạc nhiên hỏi: "Mấy con mà dữ vậy?". "Ba con lớn bằng con bò". Vừa nói xong, có lẽ vì quá sợ hãi và không tin tưởng ông Giá nên người kia chạy ra đường la lớn: "Anh em ơi, ông Ất bị cọp vây. Hãy đến cứu...Cọp vây ông Ất...".

Mặc dầu võ nghệ ông Ất cao cường gấp đôi mình, nhưng nghe qua, Giá cũng kinh hoàng vì sợ ông Ất yếu sức mà bị hại.

Tay xách chiếc roi đồng, Giá đâm đầu chạy về hướng la cầu cứu inh ỏi.

Giá tới bìa rừng thấy chiếc xe của ông Ất lật nghiêng, đôi bò sợ cọp bắt đâm đầu vô chòm cây. Hai chân đá tung liên hồi, làm bụi bay mịt mù.

Trong rừng xa xa, lối nhỏ đám người nhưng ai cũng núp dưới gốc cây hoặc dưới hang lối la làng inh ỏi, chứ không dám vào tiếp tay. Có vài người gan dạ xách cây, xách thùng thiếc đánh lên đình tai, nhức óc, cũng không dám xông vào tiếp cứu.

---

¹ Võ sư, Tiến sĩ, Email: vosuhotuong56@gmail.com

Một mình ông Ất đứng giữa, áo rách tả tơi, nhảy qua, trở lại tránh những móng vuốt của ba con cọp dữ, mồ hôi nhễ nhại, xem ra đã tới hồi kiệt sức. Bỗng hai con phóng vào mặt ông Ất một lượt, ông Ất vừa tránh được con bên hữu thì con bên tả đã nhảy áp vào mặt. Bốn chân con cọp nhọn hoắt sẵn sàng xé xác địch thủ. Những người xung quanh đồng thét lên khi thấy ông Ất té xuống: “Chết rồi! Trời ơi!”.

Trong lúc mọi người tưởng ông Ất không thể nào tránh khỏi, đã kiệt sức té xuống đất thì một số mang cung tên ra định bắn để giải cứu, bỗng có tiếng thét; “Đừng bắn. Đừng bắn. Có tôi đây!”.

Đó là tiếng thét của ông Giá sợ họ bắn rui lạc trúng ông Ất. Ông Giá biết ông Ất không thể nào bị hạ một cách dễ dàng như vậy.

Thật vậy, ông Ất đã dung thế “Phục địa lang hành” ngã xuống đất, xoay mình đá tung lên. Con cọp từ trên vừa nhào xuống tưởng chắc chụp được ông Ất thì bất ngờ lãnh cú đá ác liệt ấy. Lẹ làng, ông Ất chỗi dậy, nhảy lên lưng con cọp ngồi và vung tay đập xuống gáy liên hồi.

Trong lúc ông Ất rán sức đánh vào gáy cọp vừa dám buông thì hai con kia nhảy vào. Thấy phóng mình đến, ông Ất định buông con cọp mà ông đang giữ để đối phó, nhưng vừa lỏng tay thì con này vùng dậy, hất ông ngã ngửa ra. Hoàng hốt, ông lại phải lấy sức bình sanh đấm xuống ót nó mấy cái, nhưng vì phí sức nhiều nên quả đấm này không thấm vào đâu. Con cọp gầm gừ như muốn tung lên.

Mồ hôi tuôn ra như xối, ông Ất vừa đề cổ cọp xuống, gắng sức bẻ lọi cổ nó thì nghe tiếng ông Giá thét: “Ngồi yên đó. Có tôi tiếp đây!”.

Ông Giá vừa chạy đến nơi thấy hai con cọp nhảy tới toan phân thân ông Ất. Để trấn gti3nh, ông Giá la lên như vậy nhưng long rất kinh hoàng, vì làm thế nào mà chặn đứng được hai con cọp mà giải cứu cho người anh đây? Thoàng một ý nghĩ rất hay. Ông Giá lẹ làng dung thế “giải giáp”, cởi phăng chiếc áo đang mặc, liệng vào một con gàn nhứt. Thấy chiếc áo thình lình bay tới, cọp ngỡ như có người trợ chiến, liền đón lấy cái áo, xé nát tan.

Chặn đứng được một con, ông Giá vung roi đồng, nhảy bổ đập vào đầu con cọp đang sắp phủ lên đầu ông Ất. Con cọp này không kịp kêu lên một tiếng, té lộn mào về phía sau, đầu óc văng ra tứ tung, trông thật ghê khiếp.

Tiền đường roi, ông Giá trở cán, đập vào lưng con cọp đã vờ chiếc áo. Con này cũng nhanh nhẹn, trở khỏi, nhưng vừa trở được đường roi này thì đường roi khác tiếp đến tới tấp. Cọp lùi lại chưa được mấy bước, định tẩu thoát vào rừng thì bị một roi giáng xuống ngang lưng nằm mọp luôn, không cựa quậy.

Thấy em đã trừ được hai con cọp, ông Ất mới hoàn hồn nhìn xuống thì thấy con cọp đã bị ông bẻ lợi cổ nằm chết tự bao giờ. Ông uể oải đứng dậy, nhưng vì đã kiệt sức nên ngã nhòì trên mình cọp mà ngất đi.

Khi ấy dân làng mới úa nhau khiêng ông Ất ra xe bò đem về nhà cứu cấp.

Và trọn mấy hôm sau, dân chúng trong làng được chẻ chén thịt cọp thỏa thuê.

Hồ Văn Tường